

(1999), Gallianissimo! – The best of Galliano (2001), Face to Face (2001), Piazzolla Forever (2003), Concerts (2004), Ruby, My Dear (2005), Mare Nostrum (2007).

Nino De Gleria, avtor skladbe Henki penki horizontal polka, posvečene letošnjemu Festivalu Glasbeni september, je priznan kontrabasist, baskitarist, skladatelj, aranžer in producent. Študiral je na Visoki šoli za glasbo in upodabljačo umetnost v avstrijskem Gradcu. S svežino in prepoznavno glasbo se vedno bolj uveljavlja tudi kot skladatelj, v rosi mladosti pa se je proslavil v vlogi Roka v slovenskem mladinskem filmu Sreča na vrhovi. Sicer deluje kot glasbenik v številnih glasbenih zasedbah (Fake orchestra idr.) ter kot skladatelj zabavne, gledališke in filmske glasbe.

Komorni godalni orkester Slovenske filharmonije je sestav štirinajstih godalcev, sicer članov simfoničnega orkestra Slovenske filharmonije. Ansambel je bil ustanovljen leta 1993 ob podpori Ministrstva za kulturo Republike Slovenije, z namenom, da bo obiskoval tiste odre v krajih po Sloveniji, ki jih večji simfonični orkester ne more. V desetih letih delovanja je ansambel odigral okoli sto petdeset koncertov doma in v tujini, bil večkrat gost Ljubljanskega poletnega festivala, festivalov Danubiana in Slovenskih glasbenih dnevov, oktobra 2003 pa je nastopil v okviru Svetovnih glasbenih dnevov – Slovenija 2003 – v Ljubljani. Že peto sezono prireja cikel koncertov Sozvočje svetov v sodelovanju z Narodno galerijo. Konerti v Dubrovniku, Zadru, Zagrebu, Samoboru, Opatiji, Novem Sadu, Celovcu, Gorici

in Trstu so vselej naleteli na hvaležen sprejem pri občinstvu in kritiki. Ansambel sodeluje s svetovno znanimi slovenskimi glasbenicami – s pianistko Dubravko Tomšič Srebotnjak, flavtistko Ireno Grafenauer in z altistko Mirjam Kalin, koncertiral pa je tudi z enim največjih svetovnih čelistov, Mišom Majskim, ter z drugimi priznanimi domačimi in tujimi umetniki, kot so: Urška Žižek, Barbara Tišler, Amanda Stojović, Irena Yebouah, Miran Kolbl, Irina Kevorkova, Kristina Šuklar, Gorjan Košuta, Aleksandar Milošev, Tomaž Sevšek, Nicoletta Sanzin, Adele Oberzil, Pria Mitchell, Alissa Margulis, Mikhail Ovrutsky, Polina Leschenko, Andrej Petrač, Aleš Kacjan, Andrej Žust, Franci Kosem, Domen Jeraša, Ivan Vukčević, Zoran Marković in drugi. Orkester, ki sicer igra brez dirigenta, je izvedel tudi nekaj večjih projektov pod taktirko Marka Letonje, posnel več audio- in videozapisov živih koncertov in več zgoščenk. Repertoar Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije obsega skladbe vseh stilnih obdobj. Posebno pozornost namenja ansambel stvaritvam slovenskih avtorjev, tudi tistih najmlajših, ki se šele uveljavljajo. Vse to potrjuje visoko kakovost ter vlogo in pomen Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije v slovenski in evropski poustvarjalni kulturi. Za svoje uspešno delo je ansambel leta 1999 prejel nagrado Prešernovega sklada, leta 2004 Župančičevo nagrado in leta 2006 Betetttovo listino.

Pokrovitelj:

Medijski pokrovitelji

Informacije in prodaja vstopnic:
Narodni dom Maribor,
Ulica kneza Koclja 9, 2000 Maribor,
vsak delavnik od 9. do 17. ure, v soboto
od 10. do 12. ure ter uro pred koncertom
v Dvorani Union v Mariboru.

Telefon:
02 229 40 11, 02 229 40 50,
040 744 122, 031 479 000

Koncert sta podprla Ministrstvo za kulturo
Republike Slovenije in Mestna občina Maribor

V OKVIRU FESTIVALA GLASBENI SEPTEMBER NAPOVEDUJEMO:

Nedelja, 16. september 2007, ob 19.30
Dvorana Union Maribor
TANGARIA QUARTET
Richard Galliano – akordeon, Sebastien Sural
– violina, Philippe Aerts – kontrabas,
Rafael Mejias – tolkala
Spored: od sambe, salse, reggaeja, musettea, tanga
in bolera do klasične glasbe

Ponedeljek, 17. september 2007, ob 19.30
Kulturni dom Slovenj Gradec
Torek, 18. september 2007, ob 19.30
Dvorana Union Maribor
MARTIN BELIČ – flavta
MOJCA ZLOBKO VAJGL – harfa
V sodelovanju s Kulturnim domom Slovenj Gradec
Spored: DAMASE, ZANETTOVICH, BACH, RAMOVŠ, PAGANINI,
FAURÉ

Petek, 21. september 2007, ob 19.30
Slavnostna dvorana, Dvorec Dornava
Sobota, 22. september 2007, ob 19.30
Dvorana Union Maribor
IMATE RADI BACHA?
GLASBENI SEPTEMBER ZA MLADE
Koncert je prirejen za tretjo triado osnovnošolcev
in srednje šole

Ponedeljek, 24. september 2007, ob 19.30
Dvorana Union Maribor
IL FONDAMENTO
Paul Dombrecht dirigent, umetniški vodja
Spored: TELEMANN, HEINICHEN, ZELENKA, FASCH

Sreda, 26. september 2007, ob 11.00 in 18.00
Dvorana Union Maribor
IMATE RADI BACHA?
Boštjan Gombač – klarinet, Blaž Pucihar – klavir,
Žiga Golob – kontrabas, Krunoslav Levačič – bobni
Spored: BACH/PUCIHAR

Četrtek, 27. september 2007, ob 19.30
Dvorana Union Maribor
Zaključni koncert festivala
CAMERATA BERN
Erich Höbarth umetniški vodja
ANGELIKA KIRCHSCHLAGER – mezzosopran
Spored: HAYDN, RESPIGHI, SCHUBERT, DVOŘÁK

♦ NARODNI DOM MARIBOR ♦
Koncertna poslovalnica

GLASBENI SEPTEMBER 2007

SOBOTA, 15. SEPTEMBER 2007, OB 19.30
DVORANA UNION MARIBOR

Otvoritveni koncert festivala

KOMORNI ORKESTER SLOVENSKE FILHARMONIJE

Klemen Hvala – umetniški vodja
Solist: RICHARD GALLIANO – akordeon

Prva violina: Janez Podlessek – koncertni mojster, Vera Belič,
Monika Zupan, Tomi Dražil, Druga violina: Oliver Dizdarevič,
Žiga Cerar, Bojan Erjavec, Rado Šteharnik, Viola: Maja Ravnikar,
Emil Kopše, Maja Rome, Violončelo: Igor Škerjanec, Klemen Hvala,
Kontrabas: Petar Brčarevič

www.music-september.nd-mb.si

Prva skladba današnjega koncerta, Henki penki horizontal polka, avtorja Nina De Glerie, je posvečena in posebej napisana za letošnji Festival Glasbeni september 2007. Nino De Gleria je navdih za skladbo opisal takole:

»Le kaj bi povedal o svojem »Delu«?

Za vse je kriv samo bog! (I?, ili batina!?) Tako kot njemu, je tudi meni prišlo iz srca in ...ek ...ek ... ek ...hek ... ožilja.

Spored:

NINO DE GLERIA:
Henki penki
horizontal polka
(štirislišna zgodba),
praizvedba
*Henki
Penki
Horizontal
Polka*

RICHARD GALLIANO:
Harbanerando
Les 3 Dances
La Petite Suite Française
Opale concerto
La Valse à Margaux

Torej: zgodilo se je takole: Po približno letu in pol neprekinjenega »žkrnjafkanja« sva z Jeleno ugotovila, da je že končno in nujno prišel čas, da je končno prišel čas za čas za cca. dvotedenske počitnice. In odločitev je padla! Kam? Ne veva kam!?! In zakolesarila sva po cca. Cresu in Lošnju. Pa so nama najin dom počuvali in v njem cca. bivali. Pa še kaktuse zalivali, in ljubi nama črni domači mrcini popazili, najina mrcinarjaa – starček moj po imenu Starinca in njegova mrcinca Leja, in njuna staro-nova prijateljica Maša. Maša je študentka teologije, ter cca. precej dobra opazovalka le-te. Živi nadstropje višje. In je najina čuteča in zaupanja vredna prijateljica, ki je po starem še – cca. podnajemnica. Eh? Tudi ona ima ključke od najinega bivaka ... In stalno smo bili v kontaktu.

SMS: »Cara mia! Kje se potepata? Sm slisala da, ... Zadnjic sem uletela po nesreci dol, in zaslisala Starinco in Leo pri henki penki horizontal polka, samo me nista slišala. Jst pa sm njiju. Jajks! He, he, tk, da je pestro tukaj ... (itd., itd.). Mucos besos obema!«

Zelo enostavno. Baje, da je cca. Rdeča kapica pojedla cca. volka! (itd., itd.). Rad verjamem. Cca. P. S: Ker pa vem, da je besedilo, ki sem ga

bil primoran napisati, tako težko razumljivo, naj bo vsem na v pomoč vsaj http://www.youtube.com/watch?v=2hLTWnabz_0. Nastlalo se mi je ob podobni priložnosti, kot je tale štiri ali več slična zgodba.«

Nino De Gleria

Vse preostale skladbe so delo skladatelja in akordeonista Richarda Galliana, skladbi *Les 3 Dances* in *La Petite Suite Française* sta povsem novi in do sedaj še nista izšli na nosilcih zvoka. Skladbe *Harbanerando*, *Opale Concerto* in *La Valse à Margaux* so izšle na leta 1999 pri založbi Dreyfus Records izdanem albumu z naslovom Passatori. Veliki mojster akordeona in odličen skladatelj, Richard Galliano, je album v originalu posnel ob spremljavi godalnega orkestra iz Toscane, danes pa bomo tri skladbe s tega albuma slišali v izvedbi Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije. Po mnenju mnogih glasbenih kritikov predstavlja Gallianov album Passatori prelomnico v njegovem glasbenem ustvarjanju. Svetovna javnost ga pozna kot enega vodilnih akordeonistov v jazzovski glasbi, ki je sodeloval z mnogimi ikonami jazz kot so Chet Baker, Ron Carter, Toots Thielemans, ...), s

skladbami na današnjem koncertu pa je izpovedal tudi svojo ljubezen do klasične glasbe. Gre za zbirko orkestralnih del s primesmi jazz, tanga in musettea. Skladbe so romantične, v mnogih med njimi pa se Galliano predstavi tudi kot odličen improvizator. Skladba *Opale concerto* je tipična moderna skladba hitrega tempa s številnimi privlačnimi harmoničnimi obrati. Pri *Harbanerandu* je moč opaziti južnoafriški pridih s ponavljajočimi se basovskimi figurami, delo pa je nabito s čustvi in daje slutiti ljubezenske intrige in skrivnost. Galliano je navdahnjen celo generacijo mladih akordeonistov povsod po svetu. Danes mnogo glasbenikov igra njegovo glasbo in oponaša njegov stil, najbolj priljubljena pa je njegova skladba *La Valse à Margaux*, obstaja namreč več kot v 50 različicah. Gre za izjemno kakovostno glasbo, ki sodi v glasbeno zvrst valčka. Če za trenutek odmislimo, da poslušamo igranje enega samega instrumenta, nam akordeon na trenutke zazveni kot čudovita kombinacija orgel, klarineta in harmonike, za Galliana pa pravijo, da ga igra s takšno spretnostjo, ki je za ta instrument nenavadna, skorajda nemogoča.

Richard Galliano se je rodil v Cannesu leta 1950. Njegov prvi učitelj klavirja in akordeona je bil njegov oče, Lucien Galliano. Študij je nadaljeval na Konservatoriju v Nici. Študiral je kontrapunkt, harmonij in pozavno ter z odliko diplomiral leta 1969. Že v času študija se je udeležil mnogih mednarodnih tekmovanj akordeona. Z igranjem J. S. Bacha, Čajkovskega, Ravela in Gershwin je dve leti zapored zmagal na svetovnem tekmovanju akordeona (1966, Valencija, Španija

RICHARD GALLIANO
(foto Olaf Fagerström)

in leta 1967 Calais, Francija), v času Charlesa de Gaullea pa leta 1968 1968 prejel tudi največjo državno nagrado za kulturo. Leta 1973 je zapustil jug Francije in se preselil v Pariz. Veliko let je sodeloval z Claudeom Nougarom, Barbaro, Sergeom Reggiani, Charlesom Aznavourjem, Juliette Gréco, Georgesom Moustakijem in Zizi Jeanmaire. Leta 1983 ga je Astor Piazzolla povabil k izvedbi njegove avtorske glasbe za predstavo Shakespearjevega Sna kresne noči v pariški Comédie Française. Galliano je zasijal kot solist na bandeonu in s tem se je začelo veliko prijateljstvo med dvema glasbenikoma, ki je trajalo vse do Piazzollove smrti leta 1992. Ob deseti obletnici Piazzollove smrti se mu je Galliano poklonil z odmevnim in nagrajenim albumom

Piazzolla Forever (2003). Med letoma 1980 in 2003 je Galliano sodeloval z mnogimi vrhunskimi glasbeniki na vseh koncih sveta (v Parizu, New Yorku, Moskvi, Londonu, Buenos Airesu, Montréal, San Franciscu, Istanbulu ...) in požel aplavz na eminentnih odrih, kot so: Chet Baker, Ron Carter, Joe Zawinul, Al Foster, Pierre Michelot, Birčli Lagrene, Jean François Jenny Clarck, Eddy Louiss, Philip Catherine, Aldo Romano, Daniel Humair, André Ceccarelli, Charlie Haden, Michel Portal, Didier Lockwood, Maurice Vander, Jimmy Gourley, Steve Potts, Stefano Bollani, Hervé Sellin, Hamilton De Holanda, Lolo Bellonzi, Enrico Rava, Toots Thielemans, Bobby Mc Ferrin, Jean Charles Capon, George Mraz, Mark Feldman, Larry Grenadier, Scott Colley, Clarence Penn, Gil Goldstein, Jan Garbarek, Paquito Di Rivera, Michel Petrucciani, Gilberto Gil, Sivuca, Martial Solal, Philippe Aerts, Antonello Salis, Richard Bona, Manu Katché, Paolo Fresu, Jan Lundgren, Daniel Goyone. V tem času je napisal tudi veliko svojih originalnih del, ki so bila odlično sprejeta tako s strani kritikov kakor tudi javnosti. Je oče stila »new musette«, rojenega leta 1991. Pri založbi Label Bleu je istega leta skupaj s kitaristom Philipom Catherineom, basistom Pierrom Michelotom ter bobnarjem Aldom Romanom izdal zgoščenko »New Musette«. Leta 1993 ga je francoska Akademija za jazz nagradila s priznanjem Django Reinhardt in Galliana imenovala za najboljšega jazz glasbenika leta. Richard Galliano je večino svojih albumov izdal pri založbi Dreyfus records: Viaggio (1993), Laurita (1995), New York Tango (1996), Panmanhattan (1996), Blow Up (1997), French Touch (1998), Spleen (1999), Passatori